

यावत्कालेन कृत्स्नेनापिकालेन ॥ १३ ॥ कृत्स्नक्षरं यावत्कालेन क्षरति तत्प्रमाणमाह युगमिति युगं चतुर्युगं देवमानेन अब्दानां द्वादशसहस्रसंमितं तदेव चतुर्युगं दशशतावत्तत्कल्पं तदेव च ब्राह्ममहर्च्यते अत्र यो
यमानुषः संवत्सरः स देवानामहोरात्रस्तया गणनया द्वादशसहस्रं चतुर्युगं तेन एतत्षष्ठ्यधिकशतत्रयेण गुणितं त्रिचत्वारिंशल्लक्षाणि विंशतिसहस्राणि च एतेषु दशधा भक्तेष्वेकोशः चतुर्लक्षं द्वात्रिंशत्सहस्राणि च कले
मानं तदेव द्विगुणं द्वापरस्य त्रिगुणं त्रेतायाः चतुर्गुणं कृतस्य एतद्वत्स दिनमानं गीतास्वप्युक्तं चतुर्युगसहस्रं तद्वत्क्षणो दिनमुच्यते रात्रियुगसहस्रांतांते होरात्रविदो जना इति ॥ १४ ॥ यस्यां ते यस्येति तद्विप्रकृतेर्ग्रहणं
ब्रह्मणो ते इत्यर्थः प्रतिबुध्यते शंभुरितिसंबंधः अग्रजं हिरण्यगर्भं हिरण्यगर्भः समवर्ततामेतत्स्य जातः पतिरेक आसीत् सदाधार पृथिवीं द्यामुते मां कस्मै देवाय हविषा विधेमेति श्रुतेः ॥ १५ ॥ अणिमाद्यायत्र स्व

वसिष्ठ उवाच श्रूयतां पृथिवीपालक्षरतीदं यथा जगत् ॥ यन्न क्षरति पूर्वेण यावत्कालेन वाप्यथ ॥ १३ ॥ युगं द्वादशसाहस्रं कल्पं विद्धि चतुर्युगं ॥ दशकल्पश
तावत्तमहस्तद्ब्राह्ममुच्यते ॥ १४ ॥ रात्रिश्चैतावती राजन्यस्यांते प्रतिबुध्यते ॥ सृजत्यनंतकर्माणं महांतं भूतमग्रजं ॥ १५ ॥ मूर्तिमंतममूर्तात्मा विश्वं शंभुः स्वयं
भुवः ॥ अणिमालघिमा प्राप्तिरीशानं ज्योतिरव्ययं ॥ १६ ॥ सर्वतः पाणिपादं तत्सर्वतोऽक्षिशिरोमुखं ॥ सर्वतः श्रुतिमल्लोके सर्वमावृत्य तिष्ठति ॥ १७ ॥ हिरण्य
गर्भो भगवानेष बुद्धिरिति स्मृतः ॥ महानिति च योगेषु विरिंचिरिति चाप्यजः ॥ १८ ॥ सांख्ये च पठ्यते शास्त्रे नामभिर्बहुधात्मकः ॥ विचित्ररूपो विश्वात्मा एकाक्ष
र इति स्मृतः ॥ १९ ॥ दृतं नैकात्मकं येन कृतं त्रैलोक्यमात्मना ॥ तथैव बहुरूपत्वाद्विश्वरूप इति स्मृतः ॥ २० ॥ एष वै विक्रियापन्नः सृजत्यात्मानमात्मना ॥ अहंकारं
महातेजाः प्रजापतिमहंकृतं ॥ २१ ॥ अव्यक्ताद्व्यक्तमापन्नं विद्यासर्गं वदंतितं ॥ महांतं चाप्यहंकारमविद्यासर्गमेव च ॥ २२ ॥

यं भुवः नित्यं स्वतः सिद्धाः न तु हिरण्यगर्भादिष्विव तपसा आविर्भूताः ततर्इशानं सर्वनियंतृज्योतिश्चिद्रूपं अव्ययं अपरिणामि ॥ १६ ॥ अमूर्तमेवाक्षरस्य ज्ञेयं रूपमाह सर्वत इति ॥ १७ ॥ हिरण्यगर्भ इति योऽ
क्षर इति स्मृतः स एष हिरण्यगर्भः सूत्रात्मा भगवान्सर्वैश्वर्यसंपन्नः बुद्धिः समदृष्टिबुद्धिरिति वेदांतिनः योगेतु एष एव महानिति प्रथमं कार्यं ॥ १८ ॥ १९ ॥ नैकात्मकं बहु रूपं त्रैलोक्यं कृतं दृतं च तदेव विश्वरूपो विरा
ट् विश्वरूपमस्य तथा च श्रुतिः अग्निमूर्धा चक्षुषी चंद्रसूर्यो दिशः श्रोत्रे वाग्विरता श्रववेदाः वायुः प्राणो हृदयं विश्वमस्य पद्भ्यां पृथिवी श्लेष सर्वभूतां तरामेति ॥ २० ॥ एष सूत्रात्मा अहंकारमुपाधि अहंकृतं तदभि
मानिनं विराजं ॥ २१ ॥ अस्य द्वैविध्यमाह अव्यक्तादिति महांतं समष्टिं चाव्यव्यहंकारमविद्यासर्गं ॥ २२ ॥